

anvendtes de fornødne Midler saavel hertil som til Vederlag for tilkaldt sagkyndig Medhjælp baade ved den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld og ved den særskilte Jordvurdering.

Vedrørende den særlige Jordvurderings Udførelse i Praksis har der ved Samraad med Finansministeren været forespurgt, om der ikke var blevet ført nye Forhandlinger med Overskyldraadet om Udarbejdelse af nye Regler, eventuelt Forskrifter paa Grundlag af de Erfaringer, som den første Prøvevurdering i 1911 og 1912 havde indbragt. I Finansministeriet havde man intet foretaget i saa Henseende, da man vilde afvente Lovforslagets Skæbne. Ogsaa om, hvad Finansministeriet vil lægge i Udtrykket „en i økonomisk Henseende god Anvendelse“, har Finansministeren udtalt sig og i ret nøje Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, der blev brugt i 1911—12, men uden at Ministeren vilde binde sig til Enkeltheder i denne.

Udvalget har forhandlet om Jernbaneskyldloven i Anledning af nærværende Lovforslags § 5, tredie Stykke. Der har været stillet Ændringsforslag; men efter at have erfaret Finansministerens Stilling har Forslagsstilleren taget sit Ændringsforslag tilbage, idet Udvalget forventer, at Regeringen vil fremsætte Forslag til Revision af Loven om Jernbaneskyld.

Udvalgets Flertal har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3. Derimod er Enighed opnaaet om Ændringsforslaget under Nr. 4. Udvalget erkender, at det, navnlig under Hensyn til de dyre Byggepriser, er de mindre Ejendomme, hvis Værdi er steget stærkest, siden Forslag om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld sidst var til Behandling i Rigsdagen, og man har derfor kunnet enes om at foreslaa Fradraget forhøjet fra 2500 til 2800 Kr.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 5 imødekommer man, hvad Vurderingsmyndighederne har ønsket.

Ændringsforslagene Nr. 6, 7 og 8 stilles af hele Udvalget og tilsigter kun dels at imødekomme Forholdstalsvalgmaadens

berettigede Fordring om ligelig Repræsentation i Vurderingsraadene til enhver Tid, hvorved Vurderingsraadets samtlige Medlemmer og Stedfortrædere maa afgaa samtidig, dels at muliggøre passende Iken-delser af Bøder for mindre Forseelser og endelig at give Kommunalbestyrelsen Paaklagemyndighed ligesom Finansminister, Vurderingsformand og den skattepligtige. Som Følge af det nøje Samarbejde, der nu hersker mellem Skatteraad og Kommunalbestyrelse, og den Omstændighed, at Ejendomsskylden lægges til Grund ved Formueberegning, er det naturligt, at Kommunalbestyrelserne faar Paaklagemyndighed.

Et *Mindretal* (Wulff) kan ikke slutte sig til Forslaget om at knytte en Jordvurdering til den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld og stiller derfor sit Ændringsforslag under Nr. 1.

Samme Mindretals Forslag Nr. 2 tilsigter at forhindre, at der mellem de almindelige Ejendomsskyld-Vurderinger kan opnaas Vurderinger, hvis Formaal er Spekulation i højere Prioriteter o. lign., uden at der har fundet nogen virkelig Værdiforhøjelse Sted af Ejendommen. Ændringsforslaget Nr. 3 har til Formaal at forebygge, at der kan ydes Fradrag i Ejendomsskylden for et Jordstykke uden Beboelse, blot fordi der paa et saadant er opført en „Driftsbygning“, maaske af ganske ringe Værdi.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Wulff*:

1) 2det Stykke udgaar.

Til § 3.

Af *Wulff*:

2) Efter „Ejendommen“ i 6te Linie indsættes: „Ved denne Vurdering kan Ejen-